

PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych

Nr DF/GKO/4910/3/ZXZ/08/800

Sprawozdanie
z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych
oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających
I instancji w 2007 r.

I

Działalność Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych w 2007 r.

W dniu 1 stycznia 2007 r. Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej w skrócie GKO) miała do rozpoznania **3** odwołania wniesione przed 2006 r. i **29** w 2006 r. Spośród odwołań wniesionych przed 2006 r. w przypadku jednego sprawa była zawieszona, a dwa zostały zwrócone z wojewódzkiego sądu administracyjnego po rozstrzygnięciu sporu dotyczącego kwestii proceduralnych. Ponadto, w 2007 r. do GKO wpłynęło **95** kolejnych odwołań od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji a sąd administracyjny wydał wyrok, w wyniku którego konieczne było ponowne rozpoznanie **1** odwołania. W sumie więc do rozpoznania pozostawało w 2007 r. **128** odwołań.

1. Z ogólnej liczby wniesionych w 2007 r. odwołań **61** zostało wniesionych przez obwinionych, a **34** przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
Wniesione odwołania dotyczyły **87** orzeczeń komisji orzekających I instancji:
  - **60** orzeczeń wydanych przez resortowe komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrach,

- **26** orzeczeń wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych,
  - **1** orzeczenia wydanego przez Wspólną Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.
2. GKO rozpatrzyła w 2007 r. **101** odwołań. Na dzień 1 stycznia 2008 r. pozostało do rozpoznania **27** odwołań.
3. GKO rozpoznawała każdego tygodnia ok. 4 odwołań, działając z przerwami na okresy świąteczne i urlopowe oraz czas przeznaczony na szkolenie. Ze względów personalnych oraz lokalowych niemożliwe było zintensyfikowanie działalności orzeczniczej GKO. Spośród 27 pozostałych do rozpoznania odwołań, jedno wpłynęło w sierpniu, cztery we wrześniu, dziesięć w październiku, siedem w listopadzie i pięć w grudniu 2007 r.
4. Aktywność orzecznicza członków GKO przedstawiała się następująco:
- na ogólną liczbę 24 członków GKO, ich obciążenie było następujące:
    - a) przewodniczyło rozprawom 23 członków (od jednego do sześciu razy);
nie przewodniczył – ze względu na stan zdrowia – 1 członek GKO;
    - b) funkcję sprawozdawcy pełnili wszyscy członkowie GKO (od dwóch do pięciu razy),
5. W 2007 r. GKO rozstrzygnęła rozpoznawane sprawy w następujący sposób:

rodzaj rozstrzygnięcia Głównej Komisji Orzekającej	rok wpływu odwołania			łączna liczba rozstrzygnięć
	2007 r.	2006 r.	przed 2006 r.	
utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia I instancji	11	7	0	18
Uchylenie, zmiana zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części	28	8	0	36
Uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości lub w części	19	7	0	26
umorzenie postępowania	7	5	3	15
pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania	3	3	0	6
łączna liczba rozstrzygnięć	68	30	3	101

6. Uchylając orzeczenia podjęte w pierwszej instancji lub zmieniając zaskarżone orzeczenia w całości lub części GKO:

- w 6 przypadkach złagodziła karę w stosunku do obwinionych lub odstąpiła od jej wymierzenia;
- w 2 przypadkach karę zaostrzyła;
- w 1 przypadku uchyliła orzeczenie o uniewinnieniu, przypisała odpowiedzialność i odstąpiła od wymierzenia kary;
- w 3 przypadkach utrzymała karę;
- w 24 przypadkach uniewinniła obwinionych.

W części przypadków GKO, obniżając karę lub odstępując od jej wymierzania, równocześnie uniewinniła obwinionych od części zarzutów.

7. Spośród orzeczeń uchylających orzeczenia komisji orzekających I instancji i uniewinniających obwinionych od stawianych zarzutów:

- 14 zostało wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych;
- 10 zostało wydanych przez resortowe komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrach.

Głównymi przyczynami rozstrzygnięcia spraw w powyższy sposób były:

- zmiana stanu prawnego następująca między datą wydania orzeczenia przez komisję orzekającą I instancji a wydaniem orzeczenia przez GKO, powodująca, że przepisy ustaw obowiązujących w czasie orzekania przez GKO uznawane były jako względniejsze dla sprawcy (podstawa – art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zwanej dalej uondfp.);
- ustalenie, że sprawcy nie można przypisać winy w czasie popełnienia naruszenia (art. 19 ust. 2 uondfp.);
- błędne ustalenia stanu faktycznego albo błędna interpretacja przepisów prawa, w szczególności odnośnie do możliwości ponoszenia odpowiedzialności przez osoby, którym powierzono obowiązki w zakresie gospodarki finansowej (podstawa – art. 78 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 78 ust. 3 uondfp.).

8. Zgodnie z art. 147 ust. 1 pkt 3 uondfp. GKO może uchylić orzeczenie komisji orzekającej I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Podejmując takie rozstrzygnięcia GKO najczęściej wskazywała na:

- braki w materiale dowodowym uniemożliwiające rozstrzygnięcie sprawy w II instancji;
- naruszenie, w postępowaniu przed komisją orzekającą I instancji, prawa obwinionego do obrony;
- konieczność ponownego rozpoznania sprawy ze względu na treść przepisu art. 146 ust. 2 uondfp., zgodnie z którym, w przypadku wniesienia odwołania na niekorzyść obwinionego, który został uniewinniony przez komisję orzekającą lub co do którego postępowanie umorzono, Główna Komisja Orzekająca nie może wymierzyć mu kary;

Jeżeli jednak uzna, że wymierzenie kary jest uzasadnione, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

9. Przesłanki umorzenia postępowania określa art. 78 ust. 1 uondfp. GKO umarzała postępowanie ze względu na upływ terminu do orzekania w sprawie (odnośnie do dziesięciu obwinionych) oraz uznając, że stopień szkodliwości naruszenia dla ładu finansów publicznych był znikomy (odnośnie do pięciu obwinionych).
10. Pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania następuje w wyniku jego wycofania z GKO przez stronę postępowania (art. 140 ust. 2 uondfp.). Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 140 ust. 1 uondfp. **wycofał ogółem 6** odwołań, złożonych przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych I instancji.

Łączna liczba odwołań, które pozostawiono bez rozpoznania została uwzględniona zarówno w liczbie wniesionych odwołań jak i w tabeli ukazującej sposób rozpoznania spraw przez GKO (zob. tabela w pkt 5).

11. Członkowie GKO, z drobnymi wyjątkami, terminowo składali pisemne uzasadnienia do wydanych orzeczeń, co umożliwia stronom korzystanie z możliwości wnoszenia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. W stosunku do członków zalegających z oddawaniem uzasadnień Przewodniczący GKO podejmował, na ogół skutecznie, środki ponaglające. Gdy zaś działanie to było nieskuteczne członkom zalegającym z dostarczeniem uzasadnienia nie powierzano roli sprawozdawców w następnych sprawach.
12. GKO rozpoznała w 2007 r. także zażalenia na wydane na posiedzeniach komisji orzekających I instancji postanowienia o umorzeniu postępowania, przy czym 1 postanowienie zostało utrzymane w mocy, 1 uchylone, a w jednej sprawie Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych wycofał zażalenie i zażalenie pozostawiono bez rozpoznania.

W 2007 r. do GKO wpłynęło także 1 zażalenie na postanowienie Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o utrzymaniu w mocy postanowienia rzecznika dyscypliny finansów publicznych w sprawie umorzenia postępowania z uwagi na znikomą szkodliwość czynu dla finansów publicznych. Do końca 2007 r. zażalenie to nie zostało rozpoznane.

Ponadto Przewodniczący GKO rozpoznawał zażalenia na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających I instancji o zwrocie wniosku o ukaranie do uzupełnienia rzecznikom dyscypliny finansów publicznych. W 2007 r. wpłynęły 3 takie zażalenia.

Przewodniczący GKO prowadzi także rejestr odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano 862 osoby oraz usunięto z niego dane osób wobec których nastąpiło zatarcie ukarania, przy czym wpisu do rejestru oraz usunięcia danych, dokonuje się, na podstawie zarządzeń Przewodniczącego GKO. Ponadto udzielono 3.853 odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

13. W 2007 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wpłynęło 5 skarg na orzeczenia GKO. Z rozpoznanych w 2007 r. przez WSA skarg na orzeczenia GKO, które wpłynęły do Sądu w 2007 r. i wcześniej, WSA w 3 przypadkach oddalił skargi, zaś w 1 przypadku uchylił orzeczenie GKO, zarzucając temu orzeczeniu błędną wykładnię art. 4 uonfp.
14. W 2007 r. odbyło się jedno spotkanie szkoleniowe GKO, którego celem była wymiana poglądów, doświadczeń a także próba rozwiązania wspólnych problemów pojawiających się w pracy orzeczniczej. W trakcie szkolenia przeprowadzono także wykłady dotyczące przyznawania, wykorzystywania, rozliczania i dochodzenia środków na zadania finansowane z budżetu Unii Europejskiej oraz podmiotowego i przedmiotowego zakresu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych związane z tymi procesami.
15. W 2007 r. Ministerstwo Finansów kontynuowało wydawanie „Biuletynu orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych” – kwartalnika zawierającego wybór orzeczeń GKO, komisji orzekających I instancji oraz wyroków WSA i NSA. Biuletyn ten otrzymują podmioty związane z dochodzeniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także państwowe uczelnie wyższe; w formie elektronicznej kwartalnik zamieszczany jest na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Rozpowszechnianie Biuletynu ma służyć poszerzeniu wiedzy z zakresu finansów publicznych oraz wspomaganiu funkcji prewencyjnej orzeczeń.
16. Zgodnie z art. 194 uonpdfp., Przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej sprawuje nadzór administracyjny nad działalnością komisji orzekających I instancji. Z informacji uzyskanych w ramach sprawowania tego nadzoru wynika, co następuje.
  - a. Głównym kryterium, którym kierują się przewodniczący komisji orzekających ustalając kolejność kierowania spraw na rozprawy jest data wpływu wniosku o ukaranie. Brak jest danych, czy przy ustalaniu tej kolejności bierze się pod uwagę datę przedawnienia orzekania w sprawie albo stopień skomplikowania sprawy.
  - b. Średni okres czasu upływający od daty złożenia wniosku do wyznaczenia terminu rozprawy wynosi ok. 2 miesiące.

- c. Częstotliwość odbywania się rozpraw przed komisjami orzekającymi jest bardzo zróżnicowana - od kilku w ciągu roku do 3 w skali tygodnia.
- d. Ilość rozpraw odraczanych w stosunku do ilości spraw rozpoznawanych przez poszczególne komisje orzekające jest nieznaczna. Głównymi przyczynami odraczania rozpraw są: konieczność uzupełnienia materiału dowodowego, brak potwierdzenia doręczenia stronie zawiadomienia o wyznaczeniu rozprawy, wnioski strony.
- e. Orzeczenia i postanowienia komisji orzekających I instancji wydawane były w ustawowych terminach (kilkanaście rozstrzygnięć zostało wydanych po terminie z powodu nieprzewidzianych obowiązków służbowych).
- f. Uzasadnienia do rozstrzygnięć sporządzane są, z nielicznymi wyjątkami, terminowo. W przypadku opóźnień wydawane były zarządzenia o przedłużeniu terminu do sporządzenia uzasadnienia (ogółem kilkadziesiąt). Uzasadnienia, pod względem ich merytorycznej i formalnej poprawności, wykazują duże zróżnicowanie.
- g. Szczegółowej analizie w zakresie przestrzegania terminów w postępowaniu o naruszenie dyscypliny finansów publicznych poddano 50 spraw, które wpłynęły do Głównej Komisji Orzekającej. Z badania tego wynika, co następuje.
- Średni okres upływający między złożeniem wniosku przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych a przekazaniem sprawy do Głównej Komisji Orzekającej w wyniku wpłynięcia środka zaskarżenia wynosi ok. 5-ciu miesięcy.
  - Spośród 50 spraw, okres upływający między złożeniem wniosku przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych a przekazaniem sprawy do Głównej Komisji Orzekającej w wyniku wpłynięcia środka zaskarżenia wyniósł:
    - poniżej 3 miesięcy – 16 spraw;
    - od 3 do 5 miesięcy – 16 spraw;
    - powyżej 5 miesięcy – 18 spraw.
  - Głównymi przyczynami występowania przewlekłości są:
    - trudności z doręczeniem stronie rozstrzygnięcia (zaniechanie korzystania z przepisu art. 186 ust 6 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych),
    - rozpoznawanie spraw w kilku terminach rozpraw wyznaczanych w znacznych odstępach czasu.

Poniższa tabela przedstawia szczegółowe dane dotyczące wybranych spraw, w których postępowanie zostało dotknięte przewlekłością.

L.p.	Rodzaj uchybienia	Komisja Orzekająca/nr GKO	Rozmiar uchybienia	Uwagi
1.	Zwłoka w doręczeniu orzeczenia stronie	RKO przy RIO w Bydgoszczy	11 miesięcy	Pismo w ramach nadzoru administracyjnego
2.	Przewlekłość postępowania przed komisją orzekającą	RKO przy RIO w Katowicach	11 miesięcy	Rozprawa odraczana była dwukrotnie; między terminami ok. 3-miesięczne przerwy.
3.	Zwłoka w doręczeniu orzeczenia stronie	RKO przy Ministrze Sprawiedliwości	10,5 miesiąca	Pismo w ramach nadzoru administracyjnego.
4.	Przewlekłość postępowania przed komisją orzekającą	RKO przy RIO w Bydgoszczy/4/08	18 miesięcy	Uchybienie spowodowane zwłoką w wyznaczaniu kolejnych terminów rozpraw.
5.	Zwłoka w przeprowadzeniu wyznaczonej rozprawy	RKO przy RIO w Warszawie/90/07	5 miesięcy	Termin rozprawy wyznaczano 3-krotnie; rozprawa odbyła się jedynie w trzecim ostatnim terminie.
6.	Zwłoka w wyznaczeniu terminu rozprawy/zwłoka w doręczeniu orzeczenia stronie	RKO przy RIO w Warszawie/93/07	12 miesięcy	Zwłoka spowodowana nie korzystaniem z przepisu art. 186 ust 6 uondfp.
7.	Przewlekłość postępowania przed komisją orzekającą	RKO przy RIO w Poznaniu/69/07	9 miesięcy	3 terminy rozprawy. Zwłoka spowodowana niezasadnym odraczaniem rozpraw.
8.	Przewlekłość postępowania przed komisją orzekającą	RKO przy Ministrze Zdrowia/88/07	7 miesięcy	3 miesiące – od dnia wpływu wniosku o ukaranie; 4 miesiące – od wydania orzeczenia do doręczenia stronie.
9.	Zwłoka w doręczeniu orzeczenia stronie	RKO przy Ministrze Sprawiedliwości/63/07	3 miesiące	
10.	Zwłoka w doręczeniu orzeczenia stronie	RKO przy RIO w Szczecinie/53/07	3 miesiące	
11.	Zwłoka w ponownym rozpoznaniu sprawy	RKO przy RIO w Poznaniu/52/07	6 miesięcy	Zwłoka spowodowana trudnościami w uzupełnieniu materiału dowodowego.
12.	Przewlekłość postępowania przed komisją orzekającą	RKO przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji/92/07	9 miesięcy	Przewlekłość spowodowana wystąpieniem KO i rzecznika o opinię prawną dotyczącą stosowania ustawy o finansach publicznych.

II

Działalność komisji orzekających w I instancji (przy ministrach i regionalnych izbach obrachunkowych).

1. Na początek roku 2007 w komisjach orzekających I instancji oczekiwały na rozstrzygnięcie sprawy dotyczące 473 obwinionych. Natomiast w 2007 r. do komisji orzekających w I instancji wpłynęły wnioski o ukaranie złożone wobec 1489 obwinionych. W sumie więc komisje I instancji miały do rozpoznania w 2007 r. spraw dotyczących 1962 obwinionych.
2. Komisje orzekające I instancji wydały w 2007 r. rozstrzygnięcia wobec 1545 obwinionych. Na koniec roku do rozstrzygnięcia pozostały sprawy dotyczące 435 obwinionych. Różnica pomiędzy ilością złożonych wniosków a rozpoznanych spraw wynika z połączenia wniosków przez komisje.

Z informacji zgromadzonych w ramach nadzoru administracyjnego, sprawowanego przez Przewodniczącego GKO, wynika, że czas oczekiwania na rozpoznanie wniosku (od daty jego wpływu) w zdecydowanej większości nie przekracza trzech miesięcy. Należy zatem wnioskować, że głównym powodem nierozpoznania w 2007 r. ww. spraw jest okoliczność, że dotyczą one wniosków, które wpłynęły w miesiącach od października do grudnia 2007 r.

3. Wobec 1322 obwinionych komisje orzekające I instancji wydały orzeczenia, na mocy których:
  - **uniewinniono** 391 osób, tj. 29,6%,
  - **uznano odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych** 931 osób, tj. 70,4%, z tego:
    - komisje resortowe orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - 127 osób,
    - komisje regionalne orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - 804 osób.

Wnioski, rozpoznane w 2007 r., złożone przez rzecznika najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności:

- a) w 100% we Wspólnej Komisji Orzekającej oraz w Resortowych Komisjach Orzekających przy: Ministrze Pracy i Polityki Społecznej, Ministrze Skarbu Państwa i Ministrze Sportu i Turystyki, ponadto przy:
  - a. Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi w 71,4%,

b. Ministrze Środowiska w 66,7%,

c. Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 66,7%,

b) w Regionalnych Komisjach Orzekających przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych w:

- Bydgoszczy - 68,5% uniewinnień,
- Poznaniu - 54,5% uniewinnień.

Należy wnosić, że głównymi przyczynami uniewinnień były braki w materiale dowodowym skutkujące niemożnością przypisania odpowiedzialności, zmiany w przepisach prawa wpływające na poprawę sytuacji prawnej obwinionych oraz różnice w sposobie interpretacji przepisów prawa między rzecznikami a komisjami orzekającymi.

4. Spośród 931 uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- ukarano 368 osób, tj. 39,5%,
- wobec 563 osób (60,5%) odstąpiono od wymierzenia kary.

O możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary stanowi art. 36 uodfp. Najczęściej komisje orzekające, odstępując od wymierzenia kary, wskazywały, jako okoliczność łagodzącą, wyróżnianie się obwinionego, przed popełnieniem naruszenia, wzorowym spełnianiem obowiązków zawodowych oraz niską szkodliwość popełnionego naruszenia dla finansów publicznych.

5. W stosunku do 368 osób ukaranych orzeczono następujące rodzaje kar:

- karę upomnienia zastosowano w 299 przypadkach (81,2% ukaranych),
- karę nagany ukarano 64 osoby (17,4% ukaranych),
- karę pieniężną wymierzono 4 osobom, przy czym średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 9 477,41 zł,
- karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi zastosowano wobec 1 osoby.

Katalog kar za naruszenie dyscypliny finansów publicznych mieści się w art. 31 uodfp. Zgodnie z art. 33, komisje orzekające wymierzają karę według swego uznania. Sformułowanie dyrektyw wymiaru kary oraz przepisy dotyczące poszczególnych kar pozostawia dużą swobodę komisjom orzekającym w zakresie decyzji.

6. Komisje orzekające I instancji w roku 2007 umorzyły postępowania wobec 268 zarzutów, z tego najczęściej umorzenie postępowania było wynikiem ustalenia, że:

- stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy – 210 zarzutów, co stanowi 78,4%,
  - nastąpiło przedawnienie orzekania - 31 zarzutów, co stanowi 11,6%.
7. Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najliczniej czyny polegające na:
- niewykonaniu zobowiązania jednostki sektora finansów publicznych, którego skutkiem jest zapłata odsetek, kar lub opłat oraz dopuszczenie przez kierownika jednostki do niewykonania zobowiązania jednostki, którego termin płatności upłynął, wskutek zaniedbania lub niewypełnienia obowiązków w zakresie kontroli - (łącznie 2357 czyny, co stanowi 38,9% wszystkich czynów),
  - dokonaniu wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia oraz dopuszczenie przez kierownika jednostki sektora finansów publicznych do dokonania wydatku powodującego przekroczenie kwoty wydatków ustalonej w rocznym planie finansowym jednostki wskutek zaniedbania lub niewypełnienia obowiązków w zakresie kontroli finansowej. zaciągnięciu zobowiązania bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań jednostki sektora finansów publicznych – (1424 czynów, co stanowi 23,5% wszystkich czynów),
  - nieopłaceniu przez jednostkę sektora finansów publicznych:
    - składek na ubezpieczenie społeczne,
    - składek na ubezpieczenie zdrowotne,
    - składek na Fundusz Pracy,
    - składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
    - wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, albo ich opłacenie w kwocie niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia lub z przekroczenia terminu zapłaty,
 (łącznie 566 czyny, co stanowi 9,3% wszystkich czynów),
  - zaciągnięciu zobowiązania bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań jednostki sektora finansów publicznych – (491 czyny, co stanowi 8,1% wszystkich czynów),
  - udzieleniu zamówienia publicznego (łącznie 488 czynów, co stanowi 8,1% wszystkich czynów).
8. W roku 2007 łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa wyniosła 189 901,32 zł, a wyegzekwowano 175178,91 zł.

9. 16 regionalnych komisji orzekających rozstrzygnęło 1296 spraw w ciągu 2007 roku. Do regionalnych komisji orzekających wpłynęło 1250 wniosków o ukaranie, z tego komisje wydały 1118 orzeczeń w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, z czego o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uznały 804 obwinionych, co stanowi 72%. Uniewinniono 314 osób, co stanowi 28%.

21 resortowych komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych rozstrzygnęło w ciągu 2007 roku 249 spraw. Do komisji wpłynęło 239 wniosków o ukaranie. W 204 sprawach resortowe komisje orzekające wydały orzeczenia w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych z czego o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uznały 127 obwinionych, co stanowi 62%. Uniewinniono 77 osoby, co stanowi 38%.

10. Do regionalnych komisji orzekających w roku 2007 wpłynęło 1250 wniosków o ukaranie. W komisjach na początku roku 2007 znajdowało się 385 spraw oraz 24 sprawy zostały w ciągu roku zwrócone przez GKO do ponownego rozpoznania. Razem do rozpoznania w roku 2007 w regionalnych komisjach orzekających znajdowało się 1659 spraw, z czego 347 pozostało do rozpoznania w roku 2008, co stanowi 21%.

Do resortowych komisji orzekających w roku 2007 wpłynęło 239 wniosków o ukaranie. W komisjach na początku roku 2007 znajdowało się 88 spraw oraz w ciągu roku 8 spraw zostało zwróconych przez GKO do ponownego rozpoznania. Razem w 2007 roku w resortowych komisjach orzekających znajdowało się 335 sprawy do rozpoznania, z czego 88 pozostało do rozpoznania w roku 2008, co stanowi 26%.

Z ogółu spraw rozstrzygniętych w ciągu roku przez regionalne komisje orzekające najwięcej rozstrzygnęły Regionalne Komisje Orzekające przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych w:

- Poznaniu - 218 spraw, co stanowi 16,8%,
- Katowicach - 134 sprawy, co stanowi 10,3%,
- Lublinie - 123 sprawy, co stanowi 9,5%,
- Krakowie - 108 spraw, co stanowi 8,3%,
- Bydgoszczy - 108 spraw, co stanowi 8,3%,
- Kielcach - 106 spraw, co stanowi 8,2%;

a najmniej Regionalne Komisje Orzekające przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych w:

- Białymstoku - 19 spraw, co stanowi 1,5%,

- Zielonej Górze - 30 spraw, co stanowi 3%,
- Wrocławiu - 31 spraw, co stanowi 2,4%,
- Rzeszowie - 31 spraw, co stanowi 2,4%.

Z ogółu spraw rozstrzygniętych w ciągu roku przez resortowe komisje orzekające najwięcej rozstrzygnęły Resortowe Komisje Orzekające przy:

- Ministrze Sprawiedliwości - 106 spraw, co stanowi 42,6%,
- Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji - 48 spraw, co stanowi 19,3%,
- Ministrze Zdrowia - 16 spraw, co stanowi 6,4%,

a najmniej Resortowe Komisje Orzekające przy:

- Ministrze Skarbu Państwa i Ministrze Edukacji Narodowej po 1 sprawie.

W 2007 roku ani razu nie orzekały komisje przy: Ministrze Budownictwa, Ministrze Gospodarki Morskiej, Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Powyższe dane wskazują na znaczne dysproporcje w obciążeniu pracą zarówno poszczególnych komisji orzekających jak i ogólnie w podziale na resortowe i regionalne komisje orzekające. Zdecydowana większość spraw rozstrzygana jest przez regionalne komisje orzekające.

27,8%.

11. Najmniej spraw pozostało do rozpoznania, na koniec 2007 roku, w Regionalnych Komisjach Orzekających w:

- Zielonej Górze - 1 sprawa, co stanowi 3,2%,
- Kielcach - 11 spraw, co stanowi 9,3%,
- Białymstoku - 2 sprawy, co stanowi 9,5%,

z ogółu spraw które wpłynęły do poszczególnych regionalnych komisji orzekających.

Najwięcej spraw do rozpoznania pozostało w:

- Szczecinie - 26 spraw, co stanowi 31%,
- Katowicach - 60 spraw, co stanowi 30,9%,
- Warszawie - 44 sprawy, co stanowi 30,8%,

z ogółu spraw które wpłynęły do poszczególnych regionalnych komisji orzekających

Najwięcej spraw na koniec roku w Resortowych Komisjach Orzekających pozostało:

- przy Ministrze Gospodarki Morskiej - 1 sprawa, co stanowi 100%,
- przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - 1 sprawa, co stanowi 100%,
- przy Ministrze Środowiska - 5 spraw, co stanowi 71,4%,
- przy Ministrze Skarbu Państwa - 2 sprawy, co stanowi 66,7%,
- przy Ministrze Obrony Narodowej - 21 spraw, co stanowi 61,8%

z ogółu spraw które wpłynęły do poszczególnych Resortowych Komisji Orzekających.

Przewodniczący
Głównej Komisji Orzekającej
prof. dr hab. Cezary Kosikowski